

Frída Ficková

Frída Ficková se narodila 3. října 1935 v Komijské republice.

Rodiče pocházeli z Krymu – otec byl Čech, matka Němka. Po jejich nuceném přesídlení v roce 1929 skončili v kraji Komi.

Dětství prožila převážně s matkou, babičkou a dvěma sourozenci – s mladší sestrou narozenou v roce 1937 a mladším bratrem narozeným v roce 1939. Rodinu zasáhla druhá světová válka, kdy otec odešel v roce 1942 na frontu, a život se stal těžkým. Extrémní zimy s teplotami až -65°C , hlad a nedostatek základních potřeb ovlivnily každodenní život. Frída a její sourozenci trávili čas po škole sběrem dřeva, výrobou loučí, v zimě radovánky na lyžích od strýce a v létě sběrem lesních plodů. Využívali přírodní suroviny k vaření, například vařili polévku z kopřiv a lebedy. Peněz měli málo a k tomu nepřispělo ani to, že jejich příděl dostávala manželka bratra jejich komendanta, takže když matka neudělala normu (norma fungovala jako takový „poukaz“ na chléb, který děti chodily vyzvedávat) při práci v lese, tak se nejednou stalo, že šli spát jen o teplé vodě.

Kvůli chudobě nemohla Frída pokračovat ve vzdělání. Po čtyřech třídách základní školy musela studium ukončit, protože pátá třída byla 45 km daleko a matka si to nemohla dovolit. Frída proto od mládí pracovala. Například se starala o děti v jiných rodinách a pomáhala s domácími pracemi, i když byly na její věk velmi náročné – nosila vodu na vahách, nosila poštu na dlouhé vzdálenosti, nebo pomáhala na poli při sklizni. Později byla pořízena 30km od jejího domova škola, kam začala od začátku školního roku znovu chodit na druhý stupeň základní školy. Když byla starší a bylo jí 15 nebo 16 mohla začít pracovat v lese stejně jako její matka. Touto dobou už se dal koupit chléb a jiné základní potřeby ač se na ně často musela stát fronta celou noc.

Po konci války Fridin otec zůstal, díky úmluvě mezi Stalinem a generálem Svobodou, v Československu. Již od konce války se on odtud a zbytek rodiny z Komi snažili dostat povolení, aby mohl zbytek rodiny přijet do Československé republiky.

V roce 1953 byla rodina informována, že mohou přijet za otcem do Československa, ale ještě nedostali možnost tam jet. Otec jim poslal peníze roku 1953, pro které však musela matka podniknout 120 kilometrovou cestu.

19. prosince 1954 zavolali matku Frídy do kanceláře, že už můžou jet a žádné pasy ani nic podobného nepotřebují. Nezdálo se jim to, tak se Frída vydala společně s její sestrou zeptat na okres 37 km daleko, tam jim potvrdili, že nic nepotřebují. Po cestě zpátky domů se při návštěvě u bratra jejich babičky dozvěděli, že 24. prosince jede do města na sklopce. Přišli domů, sbalili vše, prodali cokoli, co mělo cenu, aby měli peníze na cestu. Na sklopce (otevřeném autě) jeli 250 km do hlavního města Komijské republiky (Syktyvkar), tam přespali u matčina bratrance.

31. prosince měli překročit hranice. Dostali lístky na vlak, dojeli do Moskvy ve 2 hodiny ráno a ve stejný čas o den později vyjížděl rychlík na Prahu. Nastoupili, a když přijeli do Čopu (hranice mezi SSSR a ČSR) tak jim otočili jejich jediný kufr, co na 5 osob měli, dnem vzhůru a zabavili jim všechny písemnosti, peníze, ale i fotky. Věci dali zpět do kufru a potom už šťastní konečně docestovali do Prahy.

Do Prahy dorazili 7. ledna 1955, Frídě bylo 19 let.

Po příjezdu žila s otcem v Tasovicích a začala pracovat nejprve v mlékárně a později v textilní továrně Vlnap v Brně. Její otec pracoval v družstvu a doma chovali prase, husy a slepice.

Se svým budoucím manželem se seznámila 25. května na zábavě v Hodonicích, kde za ní chodil tančit a následně ji doprovodil domů. Vzali se 15. srpna 1956. Měli spolu dvě děti – syna narozeného v roce 1957 a dceru v roce 1959. Když byly děti malé, v péči o ně se s manželem střídala. Každé ráno brzy vstávala a šla do práce na pole. Když přišla domů, uvařila oběd a manžel odešel do práce. Kvůli tomu, že s manželem nebyli členy komunistické strany, jejich děti neměly přístup na střední ani na vysokou školu. Přesto dcera později vystudovala pedagogické minimum a stala se učitelkou matematiky. Manžel si v dospělosti dodělal výuční list truhláře.

Frída Ficková prožila život plný odříkání, tvrdé práce a lásky k rodině, který je svědectvím o síle a odolnosti člověka v těžkých podmínkách.